

holdskommunen, altsaa det store Flertal af Skatteyderne, i nærværende Lov kan finde alle de ham angaaende Bestemmelser.

En anden Række Ændringer angaar Bestemmelser, i hvilke Udvalget ønsker Forandringer, der vel have Realitetsbetydning, men som Udvalget gennem sin Ordfører mener nærmest egne sig til mundtlig Begrundelse. Dette gælder Ændringsforslagene Nr. 10, 14, 15, 23, 24 og 26.

Endelig kunne Forslagene Nr. 4, 12, 16, 17 og 25 betegnes som værende af redaktionel Beskaffenhed eller alene nødvendiggjorte af andre Ændringsforslag.

Mindretallet (Jørgen Berthelsen, Broberg, Christiansen, Dalsgaard, K. Jensen, Kristensen og Sørensen-Egaa) kan ikke tiltræde Ændringerne under Nr. 7, 8, 11 og 29, som til sigte at slette Formueskatten.

En kommunal Formueskat finder Mindretallet meget formaalstjenlig og i god Overensstemmelse med den bestaaende Ordning for de øvrige Kommuner i Landet, hvor Skatten af de Indtægter, som flyde af Kapital, kan forhøjes med indtil 50 pCt. Da den her foreslaaede Formueskat vist meget sjælden vil give en lignende Forhøjelse, forekommer den os ret lempelig, ligesom den ogsaa forholdsvis er væsentlig lavere end Formueskatten til Staten. F. Eks.: Af en Kapital paa 100,000 Kr., der giver en Indtægt paa 4,000 Kr., vil der efter den af Udvalget foreslaaede Skala blive at svare 120 Kr. i Indkomstskat, og efter Lovforslaget kun 30 Kr. i Formueskat, hvilket giver et Tillæg af 25 pCt., medens Skatten til Staten af samme Kapital og Indtægt kun svares med 2 pCt. af 3,200 Kr. = 64 Kr. i Indkomstskat og 1 pro mille af 100,000 Kr. = 100 Kr. i Formueskat, altsaa en Forhøjelse med 156 pCt.

Endskønt Mindretallet ikke finder noget urigtigt i, at Vælgerne skulle spørges, naar en stærk Forøgelse af Skattebyrden er foreslaaet, saa kan det dog ikke slutte sig til den under Nr. 20 foreslaaede Ændring, navnlig fordi man efter denne Ændring ved Valgperiodens Udløb maa vende tilbage til Grundbeløbet + 20 pCt., selv

om Vælgerne gennem et i den Anledning afholdt Valg have anerkendt en større Forhøjelse, medmindre Vælgerne igen ved et nyt Valg have stadfæstet Forhøjelsen.

Dette vil, efter Mindretallets Mening, give Anledning til flere Valgkampe om det Spørgsmaal, end der maa anses for heldigt. Og det mener ikke, at Lovgivningsmagten bør lægge saa store Hindringer i Vejen for en Forøgelse af Skatterne, at Kommunalbestyrelsen af den Grund fortsætter med det uheldige Laanesystem.

Da selve Lovforslaget indskrænker Bevægelsesfriheden noget, idet det ved større Udskrivninger kan blive nødvendigt at spørge Vælgerne i Lighed med de i Lov Nr. 79 af 1908 om kommunale Valgtrufne Bestemmelser, og Udvalget i øvrigt har optaget en hel Del af de i andre Love gældende Regler, er der endnu mindre Grund til at forandre Lovforslaget i den ovenfor angivne Retning.

Mindretallet har i Udvalget fremsat Ønsket om en Forandring i Erhvervsbeskatningen i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903. Efter denne Lov kan en større Skatteyder undertiden spare flere Hundrede Kroner aarlig ved at tage Ophold i en anden Kommune, end hans Erhvervskommune, hvad der maa anses for meget uheldigt.

Da en Forandring i dette Forhold ikke kan foretages i det her foreliggende Lovforslag, udtaler man det Haab, at Forslag til Ændring i de her omhandlede Forhold i en nær Fremtid maa foreligge.

Ændringsforslag:

Til § 2.

Af Udvalget:

1) Paragraffen affattes saaledes:

Indkomstskatten svares til Københavns Kommune, dels som Opholdskommune, dels som Erhvervskommune. Den paahviler